

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2017) 3130 final z dnia 4 maja 2017 r. utrzymującej w mocy decyzję nr COMP/D3/PB/2017/026659 z dnia 15 marca 2017 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym doszło do błędnego zastosowania wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
 - Strona skarżąca twierdzi w tym zakresie, że pozwana błędnie zastosowała odpowiednie orzecznictwo, które jej zdaniem nie znajduje zastosowania w sprawach, w których postępowanie administracyjne zostało zakończone. Ponadto w sprawach z zakresu pomocy państwa występuje szczególny interes publiczny w uzyskaniu możliwie najszerszych informacji w celu kontroli organów państwa, a w związku z argumentami opartymi na interesach handlowych należy także uwzględnić odmienne okoliczności niż okoliczności występujące w sprawach z zakresu łączenia przedsiębiorstw czy w sprawach kartelowych.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym występuje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu.
 - W tym zakresie strona skarżąca podnosi argumenty dotyczące powodów prywatyzacji odnośnego banku oraz stabilności czeskiego sektora bankowego.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2017 r. – Arca Capital Bohemia/Komisja

(Sprawa T-441/17)

(2017/C 347/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arca Capital Bohemia a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Nedelka)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 z dnia 13 marca 2017 r., w której instytucja ta odmówiła częściowo dostępu do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ dotyczących sprawy COMP/SA. 25076 (2011//NN) – Prywatyzacja Rental Housing – Karbon Invest;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 3129 final z dnia 4 maja 2017 r. utrzymującej w mocy decyzję Komisji COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 z dnia 13 marca 2017 r.;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 2 tiret pierwszy i trzeci rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
 - W tym względzie skarżąca utrzymuje, że pozwana błędnie zastosowała właściwe orzecznictwo, które jej zdaniem nie znajduje zastosowania do spraw, w których administracyjne akta sprawy zostały zamknięte. Co więcej, w sprawach dotyczących pomocy państwa istnieje bardzo silny interes publiczny w uzyskaniu możliwie najwięcej informacji w celu kontrolowania jednostek państwowych, zaś argumenty oparte na interesach handlowych powinny być przedmiotem innych rozważań niż te, które są właściwe w sprawach połączeń lub karteli.

2. Zarzut drugi dotyczący nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu.

- W tym względzie skarżąca wysuwa argumenty idące w tym kierunku, że sporna prywatyzacja miała zdecydowanie negatywne skutki społeczne i powołuje się na szeroko rozpowszechnione podejrzenia, że w ramach procesu prywatyzacyjnego doszło do uchybień jednostek państwowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 15, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2017 r. – Bowles/EBC

(Sprawa T-447/17)

(2017/C 347/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Bowles (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- w konsekwencji tego:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 31 stycznia 2017 r., przekazanej personelowi w dniu 1 lutego 2017 r., o powołaniu pana [X] na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie, stwierdzenie nieważności decyzji o niepowołaniu skarżącego na to stanowisko, a także stwierdzenie nieważności decyzji, mocą której nie pozwolono skarżącemu przedstawić swojej kandydatury na to stanowisko;
 - stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie oddalenia szczególnego odwołania z dnia 16 maja 2017 r., które otrzymano w dniu 23 maja 2017 r.;
 - zasądzenie odszkodowania za szkody materialne poniesione przez skarżącego, polegające na utracie szansy powołania na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie;
 - zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę skarżącego, oszacowaną *ex aequo et bono* na symboliczne 1 EUR;
 - obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad publikacji, przejrzystości, równego traktowania i niedyskryminacji, a także art. 20.2 regulaminu wewnętrznego, art. 8 (a) warunków zatrudnienia i art. 1a.1.1 regulaminu pracowniczego oraz art. 2 i 3 TEU, jak również art. 20 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym względzie strona skarżąca uważa, że nie miała możliwości przedstawienia swojej kandydatury na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie, podczas gdy panu [X] zaproponowano taką możliwość.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1a.7 regulaminu pracowniczego, ponieważ taka podstawa prawna umożliwia jedynie powołanie kandydata na stanowisko doradcy członka zarządu, a nie kandydata na stanowisko doradcy Prezesa i koordynatora Rady przy zarządzie, które obejmuje dodatkowo odpowiednie obowiązki równe poziomowi wyższemu niż doradca.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku konsultacji z komitetem pracowniczym w sprawie utworzenia nowego stanowiska i w sprawie zmiany poziomu stanowiska koordynatora, czego dokonano z naruszeniem art. 48 i 49 warunków zatrudnienia i protokołu umownego.